

[Ove Hansen]
slag til vedtagelse, og lad mig sige, at ministeren også har tiltrådt ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familiefordeligheder. (Ændring af børnetilskud og pristalsregulering, indførelse af en ungdomsydelse og ændret klageadgang).

(Lovforslag nr. 211. Fremsat 24/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Albertsen (S):

Vi har for så vidt her i tinget haft en lille forprøve på en del af det, som vi her i dag skal tage stilling til, idet vi jo i afvigte uge drøftede det af venstre og andre partier fremsatte lovforslag med henblik på ydelse af en ungdomsstøtte. Der havde vi jo lejlighed til at udvekle bemærkninger mellem de forskellige partier. Det, der dengang var på bordet, er for så vidt for en del af problematikken vedkommende også indføjet i det forslag, vi i dag skal tage stilling til.

Det, som man dengang forfægtede, eller det, der ligger på bordet i forvejen, er altså spørgsmålet om en ungdomsydelse på et beløb af 6.000 kr. Det, der er tale om i lovforslaget her, er en ungdomsydelse på 8.000 kr. Det er klart, at vi under udvalgsarbejdet må finde ud af en løsning, som tilvejebringer det nødvendige flertal for det mest tiltalende af de to lovforslag.

Det, der imidlertid her i særlig grad er tale om ved ministerens forslag, er jo en ændring af vores lovgivning vedrørende børnetilskud. Der vil jeg da gerne sige, at det, der her ligger på bordet, er udtryk for et forlig. Det er ikke for så vidt nogen form for ønskedrøm, som ministeren her er kommet med, ej heller noget som vi i særlig grad vil råbe hurra for fra socialdemokratiets side. Men vi må klart erkende, at når samfundet har færre midler til rådighed, og når borgerne presser på med henblik på en skattereform, som betyder lavere skatter, så er det klart, at der må tilvejebringes balance på statens budget. Så er det nok næsten uundgåeligt, at man også må se på de omkostninger, der er tale om inden for socialministeriets område, som jo omfatter ca. 40 pct. af de samlede statsudgifter.

Jeg skal imidlertid gerne komplimentere ministrene og dem, der har været inddraget i disse forarbejder, og her i særlig grad socialministeren for det forslag, der her i dag skal tages stilling til. Når man tager de muligheder i betragtning, som forelå ved starten af disse drøftelser, hvor der jo var tale om, at visse partier mente, at man skulle skære konsekvent ned for alle i samfundet, og at de skulle have lavere børnetilskud, uanset deres økonomiske placering og familiemæssige størrelse, så er det, der nu ligger på bordet, noget ganske andet og mere tiltalende. Jeg tror, der i befolkningen vil være forståelse for, at når der er færre midler til rådighed og man sparer, så er det rimeligt, at de, der har de bredeste skuldre, også må være tilbøjelige til at acceptere nedskæringer af sociale ydelser, som ellers har været generelle.

Det, man måske kan ængstes for i så henseende, er, at det vil medføre en øget administration, hvilket ikke mindst er kommet til udtryk i den livlige offentlige debat, der har været herom. Jeg tror imidlertid nok, at nogle af de tal, der har været fremme i den offentlige debat, har været noget overdrevne. Men det er klart, at hvor der har været tale om en generel ydelse til alle uanset indtægts- og formueforhold, og man nu går over til at etablere en grænse, da kan det ikke undgås, at det medfører en øget administration.

Når jeg ser på de tal, som ligger i lovforslaget, og de bemærkninger, som ministeren